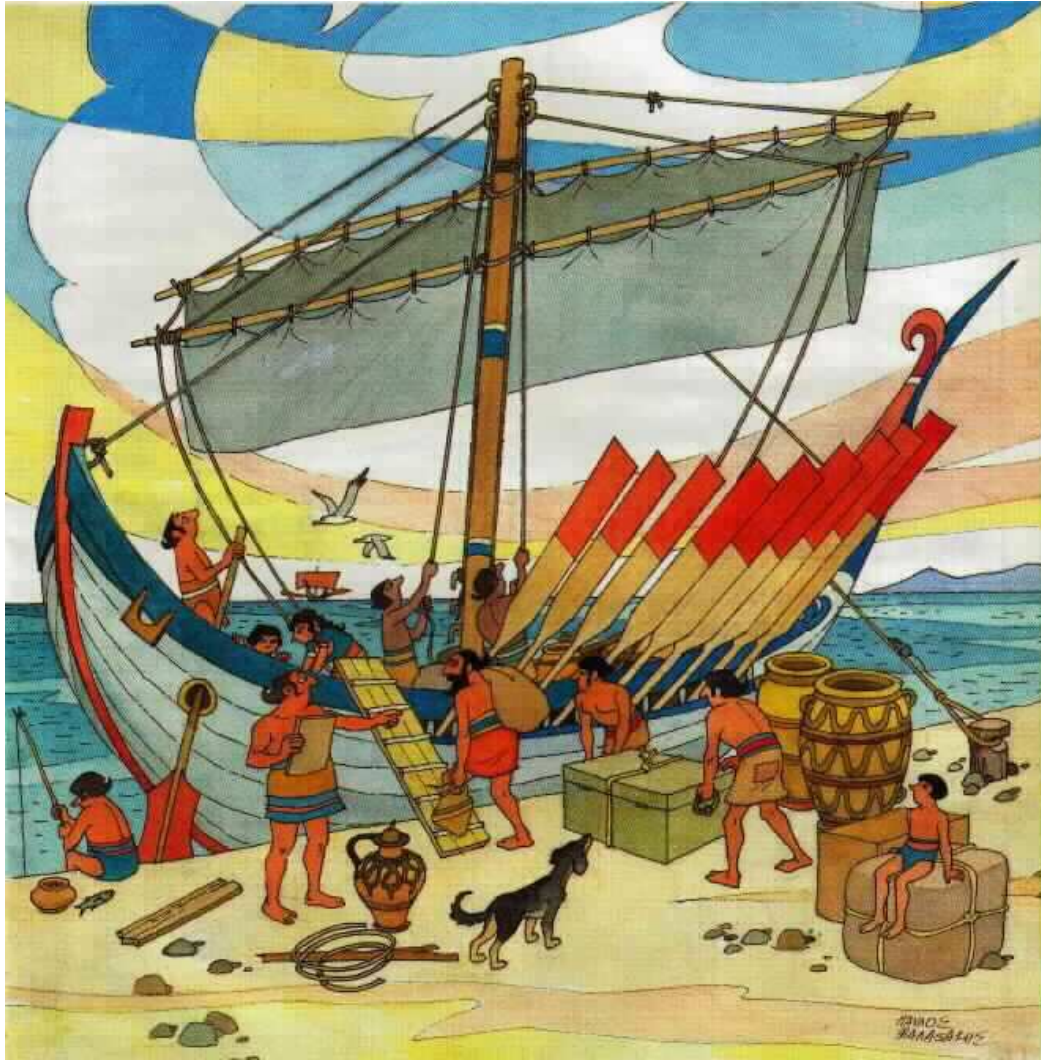

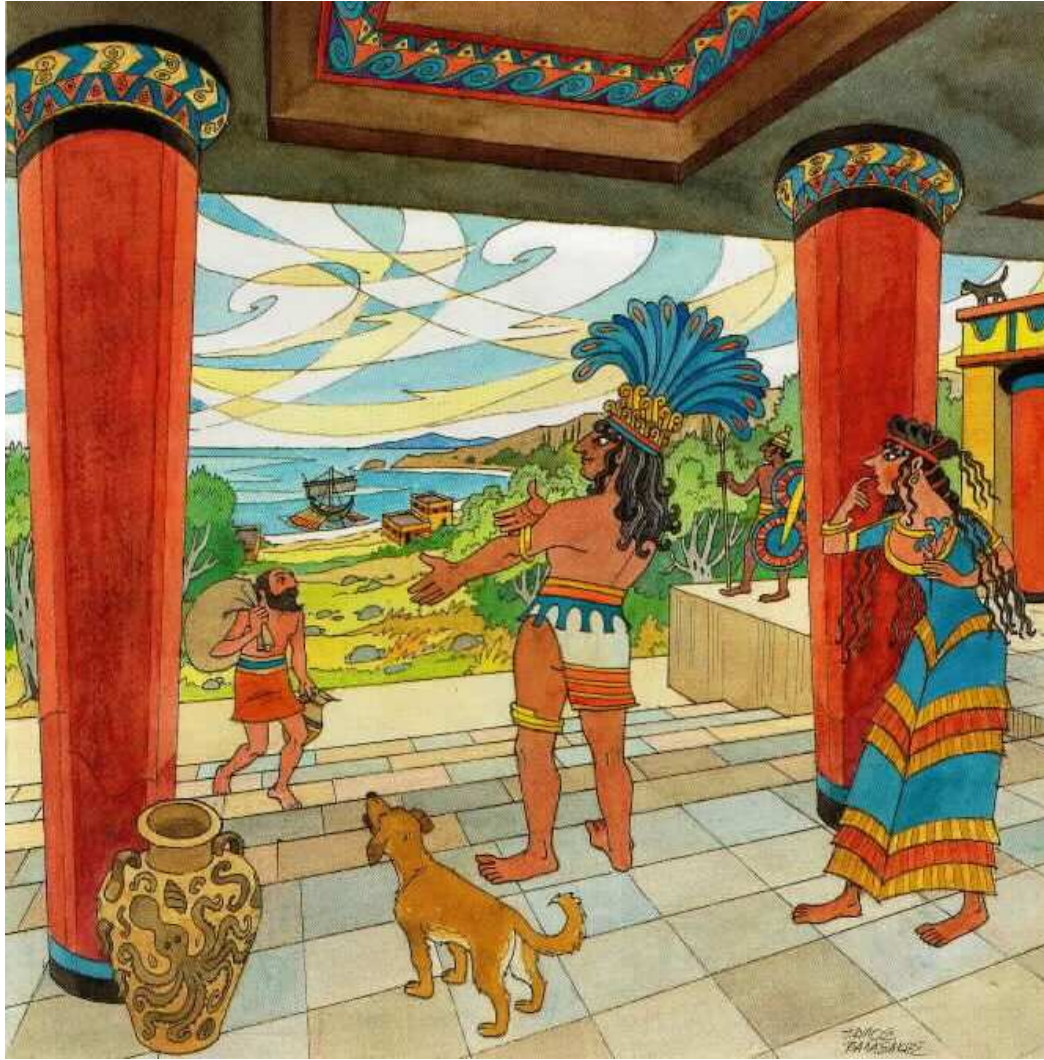
פאוולוס וואלאסקיס

טיסתו של איכרוס

לפני שנים רבות חי באתונה אדם בשם דדאלוס.
הוא היה ממציא מוכשר ובעזרת אחיו המציא
משור, אבניים, מצפן ועוד דברים מועילים רבים.
דדאלוס היה בן מצג רוח חם ויום אחד, אחרי
ריב עם שליטי אתונה, ארז את חפציו ויצא לאי
כרתים. דרכו הובילה לקנוסוס, העיר העשירה
של מלך מינוס.

המלך מינוס קיבל את דדאלוס בזרועות פתוחות. הוא הכיר את המצאותיו והחליט להעסיק אותו. הוא נתן לו דיור ומזון, תשלום נדיב והטיל עליו עבודה.

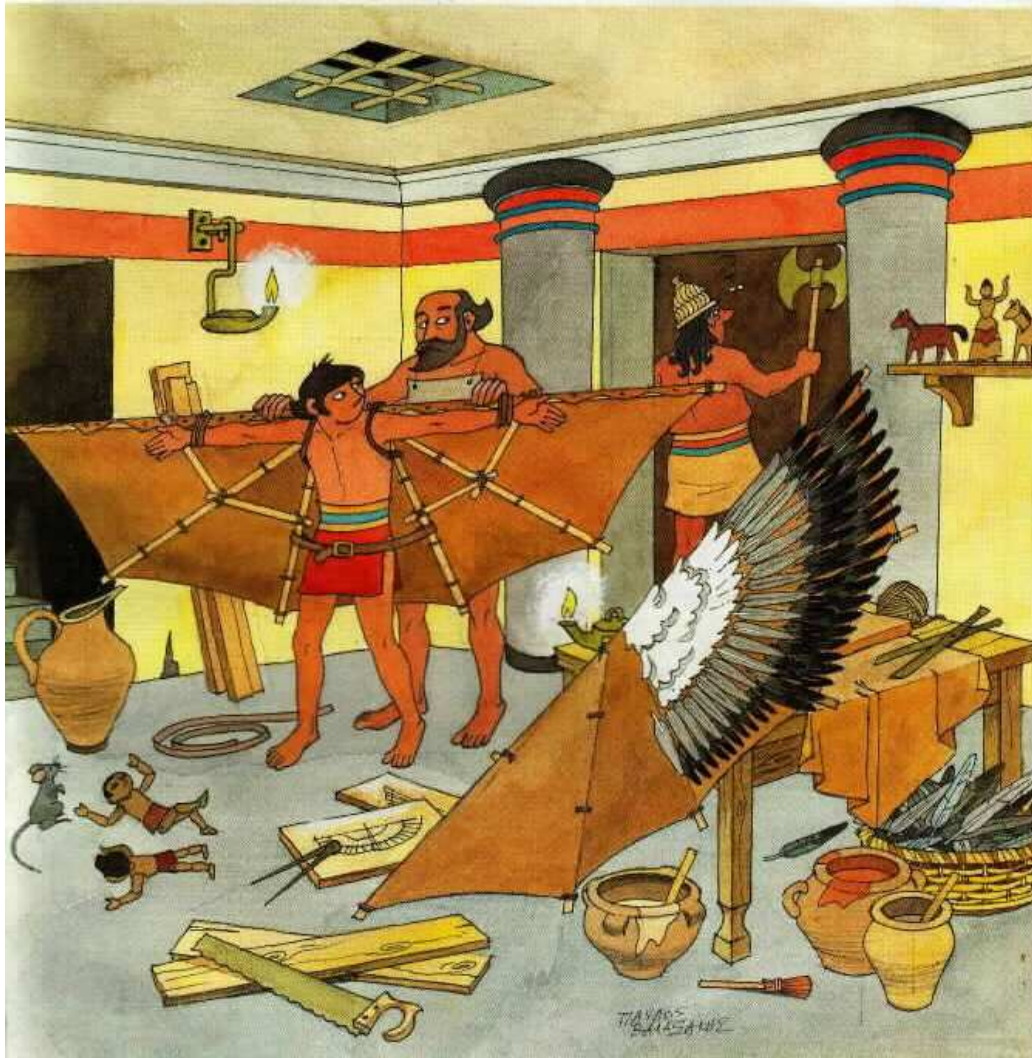
תחילה ביקש מינוס שדדאלוס יתכנן לו ארמון חדש, ובו מבוך עבור בנו, מינוטאר. מינוטאר היה מפלץ בעל גוף אדם וראש של שור ומינוס התבייש בו מאוד. לכן רצה גם להסתיר אותו מעיני האנשים.

המבוך שתכנן דדאלוס נבנה במרתפי הארמון והיו בו מעברים סבוכים וחדרים מתחברים אלה באלה. מי שנכנס למבוך זה לא יכול היה למצוא את דרכו חזרה. הוא נאבד במעברים הרבים או נאכל על ידי מינוטאורוס, שחי שם.

דדאלוס חי שנים רבות בקנוסוס. הוא התחתן שם ונולד לו בן בשם איקרוס. הוא גם עבד כל הזמן על המצאות חדשות שביניהם גם בובה עם ידיים ורגליים מתנועעות, עבור בתו הצעירה של מינוס.

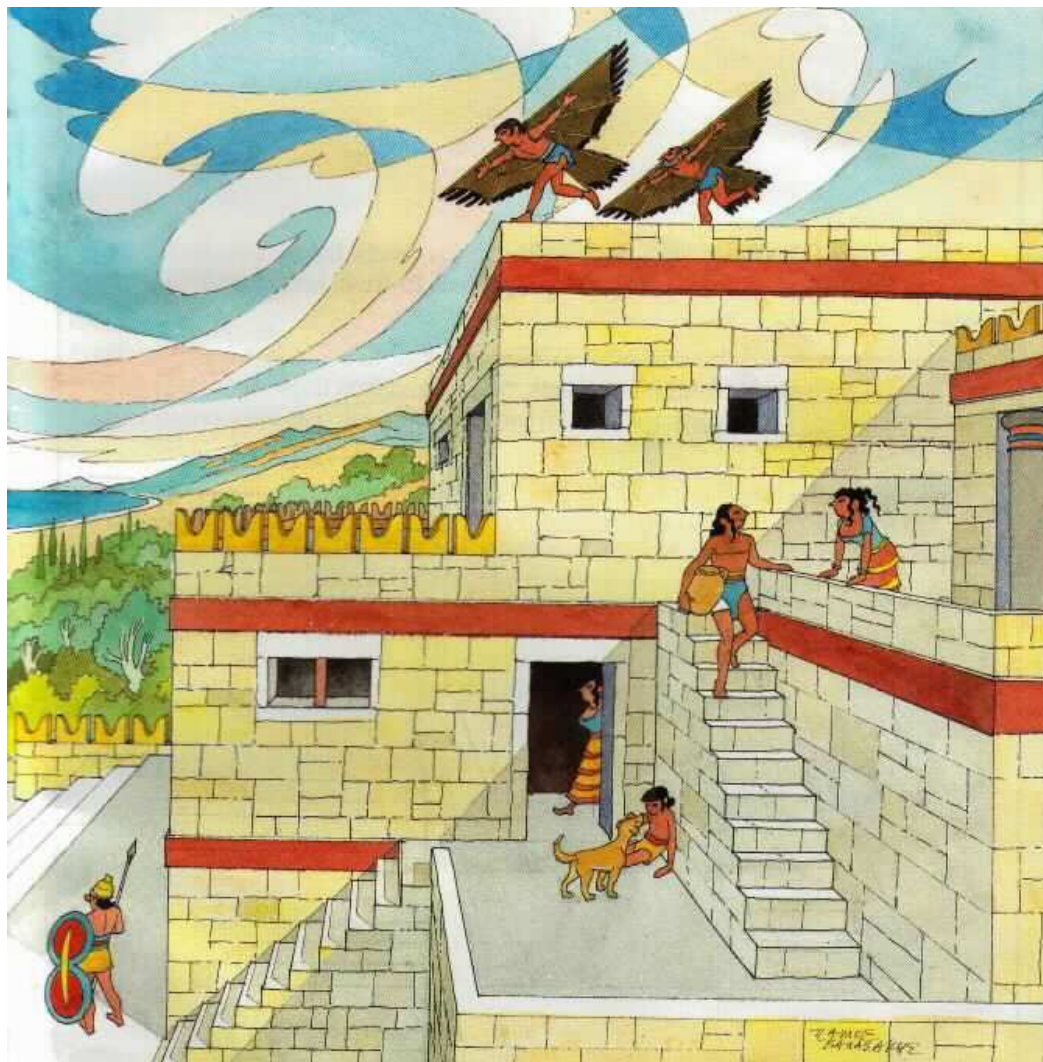
עברו שנים ויום אחד דדאלוס התווכח עם המלך. מינוס התרגז כל כך שסגר את דדאלוס ואת איקרוס במבוך. אבל, מאחר שרצה לנצל עדיין את כישוריו, הסכים לו לשמור על הכלים שלו.

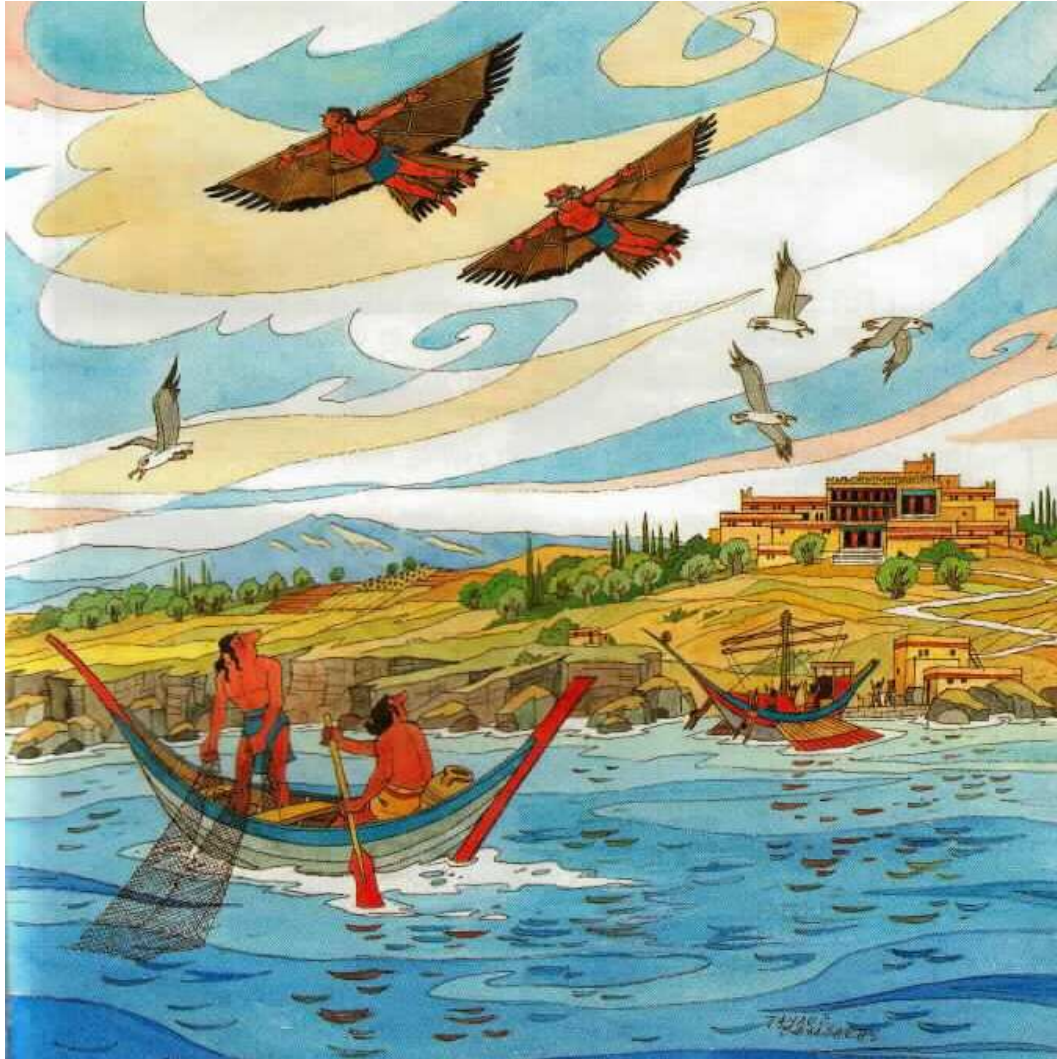
דדאלוס אהב חופש ולא רצה להמשיך לחיות בהסגר. הוא החליט להימלט בכל דרך שהיא. אך כיצד לעשות זאת? כל שערי הארמון היו שמורים על ידי שומרים מזוינים. רק ציפור יכלה להימלט. הוא שקל וחשב עד שהגיע לרעיון. הוא יהפוך לציפור!

הוא תכנן לעצמו ולבנו איקרוס כנפיים הדומים לעפיפונים. תחילה בנה מסגרות עץ בצורת כנפיים. על המסגרות מתח בד חזק ועליו מרח דונג והדביק נוצות ציפורים. כך גם עשה זנב. הזנב אמור היה להתחבר לרגליו ולנוע בעזרת חבלים. כך הטייס יכול היה לעוף בכל כוון הרצוי.

כשהכנפיים היו מוכנות דדאלוס בדק את ההמצאה שלו ואחר כך לימד גם את בנו איקרוס את כללי הטיסה. כשסבר שהוא מוכן לכך, החליט לעזוב.

בוקר קיצי אחד רוח צפונית נשבה לכוון הגבעה,
עליו נבנה הארמון. היה זה יום מתאים למעוף.
דדאלוס רתם את הכנפיים והזנבות לעצמו ולבנו
ושניהם עברו דרך מעברים של המבוך. לא
הייתה להם בעיה לצאת, כי הרי דדאלוס בעצמו
תכנן את המבוך, והכיר אותו היטב.
הם עלו בזהירות על גג הארמון וקפצו מהקצה
הדרומי שלו. הרוח העלתה אותם גבוה לשמיים
הכחולים והם התחילו לעוף.
"סוף כל סוף חופשיים!" קרא איקרוס באושר.

השומרים למטה ראו את הציפורים המוזרות
וחשבו שאלה אלים. הם נפלו על הברכיים
והתחילו להתפלל.

כשמינובס שמע רעשים מוזרים יצא לראות מה
קורה. הוא הבין מיד שאלה לא אלים אלא
דדאלוס עם בנו הנמלטים מהמבוך. הוא רגז
מאוד ונשבע להתנקם בהם.

בינתיים שני הטייסים עזבו את קנוסוס ועפו
עכשיו מעל הים. הם ראו את סירות הדייגים
וספינות מסחר. מעופם הבהיל מאוד את
המלחים והדייגים. אחדים עזבו את סירותיהם
והתחילו לשחות לחוף.

"הזהר" קרא דדאלוס לאיקרוס "אל תשכח מה
שלימדתיך. אל תתרחק ממני. אם תרגיש
שאתה גבוה מדי, משוך בחבלים ותרד בעדינות
כמו עפיפון. אל תשתולל ואל תעוף לגובה."
הם עפו בכוון צפון-מזרח. הרי כרתים נעלמו
מעיניהם בערפל והים למטה מלא היה גלים
לבנים.

"הרוח הצפונית עוזרת לנו!" קרא דדאלוס
בשמחה.

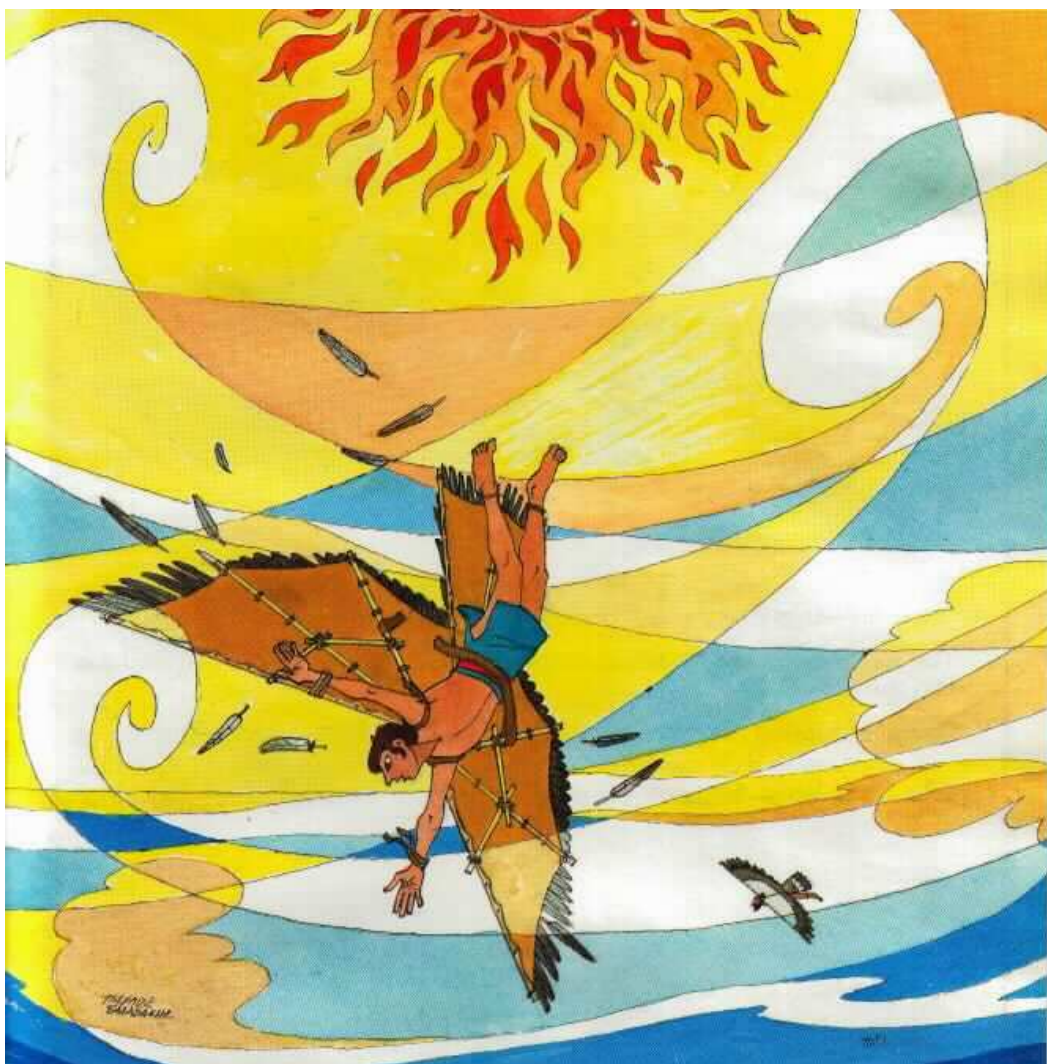

בצהריים עברו כבר מעל איי אמורגוס, איוס ונקסוס. איקרוס התרגש מאוד. הרוח נשבה בכנפיהם ובמשך הזמן למד לכוון את מעופו בעזרת החבלים. הוא היה כבר בטוח בעצמו ועף במעגלים גדולים סביב דדאלוס אביו. הוא צלל מטה לכוון הים ועלה שוב, אל העננים הלבנים שמעליו.

"שמור על עצמך" קרא דדאלוס "אל תשתולל. עוד מעט נרד על האי ששם למטה, ונוכל לנוח ולאכול."

אך איקרוס, מלא התרגשות המעוף לא הקשיב לדברי אבא.

אחרי זמן מה הם ראו את האי סנטוריני לפנייהם. הר הגעש שעליו פלט עשן, עפר ואבנים. "רע מאוד" אמר דדאלוס "הר הגעש מתעורר. הבה נעוף מזרחה ונתרחק מכאן. הטיסה התנהלה בשקט. מדי פעם היו צריכים למשוך בחבלי הזנב כדי לנצל את הרוח.

שני הטייסיים התקרבו אל האי וראו את הגלים המכים בסלעי החוף. דדאלוס מוקסם מהמראה הזה לא השגיח יותר על איקרוס. הגיע זמן נחיתה, אך הוא לא ראה יותר את איקרוס. בדאגה רבה התחיל לקרוא לו "איקרוס! איקרוס!"

לא נשמעה כל תשובה. הוא שמע רק את השחפים המקרקרים. ביאוש התחיל לסרוק את השמיים בחיפוש אחרי בנו. ופתאום ראה דמות המתעופפת באיטיות סביב לשמש.

"איקרוס, ילד רע" קרא ועלה לכוון השמש כדי לתפוס אותו. אך אז ראה את איקרוס צונח למטה עם כנפיו קרועים. כשעבר ליד דדאלוס הוא קרא רק "אבא" ונפל לים, רחוק מהחוף. רוחו של דדאלוס נשברה. הוא נחת על האי, הוריד את כנפיו והביט בצער עמוק על הים. בערב הגלים הביאו את גופו של דדאלוס לחוף. על שפת הים, לבדו, קבר דדאלוס את בנו המת, כשרק השחפים מביטים עליו.

שרידי הארמון שבנה דדאלוס בקנוסוס

סיום

זה היה הסוף של איקרוס. אומרים שהשמש המיסה את הדונג שעל כנפיו וגרמה לנפילתו, אך מי יודע..
האי עליו נקבר נקרא היום איקרה והים סביב הים האיקרי.
גם גורלו של דדאלוס לא היה טוב יותר. הוא רתם שוב את כנפיו ועף לסיציליה, שם השיג אותו מינוס והרג אותו.
בלי לדעת זאת, מינוס הרג את הטייס הראשון שבעולם.